

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, ngày 27/09/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1020

“NGƯỜI THÀNH THẬT THÌ KHÔNG CÓ HOÀI NGHI”

Người thành thật thì sẽ không có hoài nghi, người còn hoài nghi thì người đó là người không thành thật. Ngày nay, nhiều người có hoài nghi nhưng họ không nói ra mà họ tỏ ra mình là người thành thật. Trong cuốn *“Quần Thư Trị Yếu”* có kể câu chuyện về một ông vua, ông muốn may bộ quần áo bằng chất liệu vô cùng đặc biệt. Có một người thợ may nói rằng ông có thể may bộ quần áo bằng chất liệu mà chỉ những người cực thông minh có thể nhìn thấy bộ quần áo đó. Hàng ngày, người thợ may ra vẻ chăm chỉ may. Vua cử vị quan đại thần đến xem thì vị quan đại thần không hề nhìn thấy bộ quần áo. Mặc dù vậy, nhưng ông không muốn mọi người nghĩ ông là người ngu dốt nên ông vẫn tâu với vua là bộ quần áo đó rất đẹp. Khi bộ quần áo may xong, nhà vua mặc bộ quần áo đó ra đường, ai cũng tán thán là bộ đồ rất đẹp. Chỉ có một cậu bé nhìn thấy vậy liền cười và nói rằng nhà vua chỉ mặc một chiếc quần đùi ra đường. Nhà vua xấu hổ quá liền quay trở về hoàng cung. Trong câu chuyện trên, mọi người đều chạy theo ảo danh, ảo vọng, không ai dám nói ra sự thật!

Nhiều người trong tâm có nghi ngờ nhưng họ không dám nói ra nên họ tu hành sai. Người chân thật không có hoài nghi, chúng ta không phải là người hoàn toàn chân thật nên chúng ta có nghi. Chúng ta có nghi thì chúng ta phải giải. Người thành thật thì trong đầu không có một chút vọng niệm. Trong tâm chúng ta có rất nhiều vọng niệm. Những vọng niệm đó là thị phi nhân ngã, phải quấy, tốt xấu, đúng sai.

Hòa Thượng nói: *“Người thành thật thì trong tâm họ chỉ có một câu **“A Di Đà Phật”**. Chúng ta là những người không thành thật nên chúng ta có rất nhiều vọng niệm. Chúng ta cần nghe lời giáo huấn của Đại Đức xưa. Chúng ta phải giải và hành đồng thời”*. Các pháp khác thì giải xong thì họ sẽ hành, pháp niệm Phật thì giải và hành đồng thời. *“Giải”* là hiểu. Hiểu giúp chúng ta có thể Hành. Hành lại giúp chúng ta hiểu rõ hơn.

Hòa Thượng nói: **“Giải giúp chúng ta đoạn nghi sinh tín. Chúng ta hoàn toàn không còn hoài nghi, chúng ta hoàn toàn tin thì chúng ta có thể không cần đọc Kinh, không cần nghe giảng Kinh”**. Chúng ta vẫn đang là phàm phu đầy hoài nghi nên chúng ta phải đọc Kinh, nghe giảng Kinh. Chúng ta học tập theo những lời giảng của Tổ Sư Đại Đức. Chúng ta vừa học tập vừa niệm Phật. Chúng ta còn nhiều hoài nghi, chúng ta chưa có niềm tin với tha thiết với pháp môn Tịnh Độ. Nếu chúng ta chưa giải được hết những nghi hoặc thì chúng ta niệm Phật trong sự nghi ngờ. Người xưa không cần học vì họ không có nghi ngờ.

Ngày trước, Hòa Thượng Đế Nhân bảo ông thợ vá nôi về một ngôi chùa nhỏ, hẻo lánh để niệm Phật. Ông niệm Phật khi nào mệt thì nghỉ, hết mệt thì lại niệm tiếp. Hòa Thượng Đế Nhân sắp xếp người hàng ngày nấu cơm cho ông. Ông chân thật nghe lời Thầy. Sau 3 năm thì ông đứng vắng sanh. Ông đứng suốt 3 ngày để chờ Hòa Thượng Đế Nhân đến lo hậu sự. Đó là người lão thật, thành thật niệm Phật, không có hoài nghi. Hòa Thượng nói: **“Người thành thật, một câu “A Di Đà Phật” niệm đến cùng thì chỉ cần sau 3 năm, 5 năm đã thành công”**.

Pháp sư Cụ Hành, là học trò của Hòa Thượng Hư Vân, ông là một người chân quê, chất phác. Ông xin vào chùa làm công quả. Hòa Thượng dạy ông niệm Phật. Ông vừa làm việc vừa niệm Phật, không nghĩ ngợi. Ông làm tất cả những việc khó khăn không nề hà. Một hôm, khi một ngôi tháp vừa xây xong thì ông hỏi Thầy là ông có thể vào trước được không. Hòa Thượng Hư Vân nói, nếu ông vắng sanh trước thì ông có thể vào đó trước. Sau đó, một hôm dân làng nhìn thấy phía sau chùa rực sáng, họ cho rằng chùa bị cháy nên họ mang nước đến dập lửa. Họ nhìn thấy Pháp sư Cụ Hành đang ngồi, người ông phát ra ánh sáng hào quang. Khi ông vắng sanh ông đã tự phát ra lửa tam muội để thiêu xác. Khi Hòa Thượng Hư Vân cầm khánh ra gõ ba tiếng và nói: **“Ông có thể đi rồi!”**, thân của Ngài Cụ Hành đổ xuống.

Hòa Thượng Hải Hiền khi vắng sanh thì lưu lại toàn thân xá lợi. Trong **“Kinh Đại Tạng”**, Phật nói: **“Một câu “A Di Đà Phật” là Vô Thượng Thâm Diệu Thiên, là đại thân chủ, đại minh chủ, đấng đấng chủ, tổng trì của các thần chủ”**. Một câu **“A Di Đà Phật”** là tam tạng Kinh điển. Mười hai bộ Kinh lớn của nhà Phật đều có trong câu **“A Di Đà Phật”**!

Ngày trước, khi tôi đi trên chuyến xe từ Phú Yên về Nha Trang, trên xe có nhiều người mang hàng đến Nha Trang bán, tôi khuyên mọi người nên niệm câu **“A Di Đà Phật”** để giữ tâm thanh tịnh nhưng họ tỏ vẻ nghi ngờ. Khi, có một người phụ nữ, một tay bế một em bé mới sinh, một tay dắt theo một đứa trẻ bước lên xe, các bà nói sao em bé mới sinh mà không

quàng khăn, đội mũ, đi tất. Tôi thấy vậy thì tôi tặng khăn quàng, tất, mũ len cho em bé. Cô nói cô đi về Nha Trang để ăn xin. Khi chồng cô đi biển, anh bị bão cuốn đi. Hàng ngày, nhiều người triền miên trong vọng tưởng, họ không thể giữ được tâm định tĩnh để niệm một câu “**A Di Đà Phật**”. Người xưa nói: “**Chế tâm nhất xứ, vô sự bất biện**”. Khi tâm chúng ta định, không bị phân tâm bởi tạp niệm thì không việc gì là không xong.

Ngày trước, Triệu Thấu tranh quyền đoạt vị với Ngải Ngô Đạt nhưng không được, Triệu Thấu tức giận chết nên ông mang lòng thù hận với Ngải Ngô Đạt. Ngải Ngô Đạt tu hành rất nghiêm túc nên Triệu Thấu không hãm hại được. Đến đời thứ mười, Ngải Ngô Đạt làm quốc sư, khi Ngải được vua tặng ghế trầm hương thì Ngải khởi ý niệm danh lợi là chỉ có mình mới xứng đáng ngồi chiếc ghế đó. Ngay lập tức, Triệu Thấu liền biến thành một ghê ăn thịt người trên đầu gối của Ngải Ngô Đạt.

Có một người chuyên vẽ ngựa, hàng ngày ông đều chăm chú quan sát ngựa để có thể vẽ giống như thật. Một hôm, khi ông đang ngủ, người vợ nhìn thấy một con ngựa đang nằm trên giường. Người vợ hoảng sợ kêu lên làm ông thức giấc. Hòa Thượng nói: “**Người ta nghĩ ngựa, vẽ ngựa mà họ có thể biến thành ngựa. Chúng ta nghĩ đến Phật, chân thật niệm Phật thì chẳng lẽ không thành Phật sao!**”. Điều quan trọng là chúng ta có nhất tâm niệm Phật được không! Chúng ta ngồi nghe pháp nhưng chúng ta vẫn nghĩ đến những chuyện khác. Khi tôi đang giảng, tôi nghĩ đến việc khác thì lời giảng của tôi sẽ bị gián đoạn.

Hòa Thượng nói: “**Người thành thật thì không có vọng niệm. Chúng ta vẫn có vọng niệm, phân biệt, chấp trước nên chúng ta không phải là người thành thật. Khi tôi giải đáp những vấn đề nghi hoặc cho đại chúng, người đến hỏi tôi là người không thành thật. Người thành thật thì họ không có vấn đề để hỏi nên họ sẽ không đến tìm tôi. Một số người nghe tôi nói vậy, tuy họ có rất nhiều vấn đề trong lòng nhưng họ rất ngại khi đặt câu hỏi. Họ lo lắng rằng khi họ hỏi thì tôi sẽ nói họ là người không thành thật**”. Ngày nay, rất nhiều người không thành thật nhưng họ giả bộ họ là người thành thật. Trong lòng họ có rất nhiều vấn đề nhưng họ tỏ ra là không có.

Hòa Thượng nói: “**Người không thành thật mà giả bộ là người thành thật thì họ sẽ rất thiệt thòi. Họ có quá nhiều nghi ngờ nên họ bị chính mình chướng ngại. Trên “Kinh Vô Lượng Thọ” nói: “Nghi hoặc là sự chướng ngại lớn nhất trong sự tu hành của Bồ Tát”. Phật rất chuyên cần vì mọi người giảng Kinh thuyết pháp. Ngài giảng Kinh suốt 49 năm không gián đoạn vì Ngài muốn giúp chúng sanh phá mê, khai ngộ. Chúng ta có nghi**

ngờ thì chúng ta phải hỏi. Rất nhiều Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Thiên Nhân hướng đến Thích Ca Mâu Ni Phật để hỏi. Trên “Kinh Hoa Nghiêm” cũng đã nêu ra 310 vấn đề cần giải đáp. Chúng ta đạt đến chân thật không còn nghi, trong tâm đã tường tận rồi thì chúng ta đối với tất cả đều thông đạt, vô ngã. Chúng ta thông đạt ở mức độ thấp nhất thì chúng ta cũng đã trở thành một người thành thật”.

Người thành thật là người làm mà trong tâm không còn nghi ngờ. Hiện tại, những việc chúng ta cần làm, cần học đều đã rất rõ ràng. Chúng ta làm được việc là do chúng sanh nơi đó có duyên. Khi tôi làm việc, tôi không có một chút lo lắng, làm xong việc vì chúng sanh thì tôi quay về chôn yên tĩnh của mình. Tôi đã biết mọi việc rất rõ ràng, giống như tôi biết chắc là $1 + 1 = 2$. Những việc chúng ta làm mà tương ứng với tính đức thì chắc chắn việc đó sẽ thành công. Chúng ta tổ chức các buổi Lễ tri ân đều thành công vì chúng ta hy sinh phụng hiến để lợi ích cho người. Các buổi Lễ tri ân đều đông kín người, khi chương trình kết thúc mọi người vẫn chưa muốn ra về. Năm 2019, tôi đã mời 250 người học Phật đến Lễ tri ân, khi buổi Lễ tri ân đang diễn ra thì một số người này đã bỏ ra về. Họ tu học không đúng như lý, như pháp nên họ khiến những người xung quanh phiền não. Chúng ta phải bắt đầu tu từ căn bản. Chúng ta dùng thập thiện nghiệp thiện để đối trị thân, khẩu, ý. Chúng ta dùng phép tắc, chuẩn mực của người xưa trong đối nhân xử thế.

Hòa Thượng nói: ***“Người thành thật thì không cần đến đạo tràng nghe giảng pháp vì họ ở bất cứ nơi nào, câu Phật hiệu trong tâm họ cũng không bị gián đoạn. Thế gian này, người thành thật quá ít! Người chân thật thành thật thì họ không đi tìm tôi. Tuy rằng, tôi không thấy mặt họ, họ cũng không đến thăm tôi nhưng tất cả những đĩa tôi giảng thì họ đều nghe. Khi họ vãng sanh thì họ có tướng lành rất hy hữu. Họ đã làm ra biểu pháp rất tốt cho người niệm Phật. Người thành thật tâm địa thanh tịnh, họ tùy duyên chứ nhất định không phan duyên”.*** Người thành thật họ nghe lời và làm theo lời dạy của Hòa Thượng. Những người đi tìm Hòa Thượng để chụp ảnh cùng để khoe thì hầu hết đã bỏ tu hoặc họ tu một cách hời hợt.

Người thành thật thì họ không nghi ngờ giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát. Giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát đã được không gian, thời gian chứng thực nhiều nghìn năm, nếu chúng ta không tin theo giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát thì chúng ta sẽ thiệt thòi!

Ngày trước, Lão cư sĩ Lý Bình Nam ở Đài Trung giảng pháp nhưng nơi đó không có một người nào thành tựu. Người ở Đài Trung cho rằng khi nào họ đến học cũng được nên họ đã bỏ lỡ cơ hội. Những người thành tựu là những người ở phương xa đến để cần cầu học với Ngài Lý Bình Nam. Chúng ta học tập Phật pháp hay học Đạo đức Thánh Hiền thì chúng ta phải học tập miên mật, không gián đoạn. Chúng ta áp dụng những gì đã học 100% thì chúng ta có được kết quả tốt. Chúng ta áp dụng một cách hời hợt thì chúng ta nhận được kết quả hời hợt!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!